

Nr 135.

Av herrar **Lundgren** och **Molin** i Dombäcksmark, om ändrad lydelse av 21 § i förordningen om kyrkostämma samt kyrkoråd och skolråd.

I nu gällande förordning angående kyrkoråd och skolråd § 21 stadgas, att »kyrkoråd och skolråd må, där så lämpligen sig göra låter, kunna till ett gemensamt kyrko- och skolråd förenas». I ett mycket stort antal kommuner har man också funnit lämpligt att ha kyrko- och skolråden sammanslagna till ett gemensamt kyrko- och skolråd.

Det kan på goda grunder ifrågasättas, huruvida en bestämmelse, som möjliggör en dylik sammankoppling, kan vara lämplig. Sant är, att därigenom vinnes en viss förenkling av det kommunala arbetet med ty åtföljande lättnad i detsamma. Men å andra sidan äro arbetsuppgifterna inom dessa båda institutioner av ganska olika beskaffenhet och kräva var för sig en viss läggning hos vederbörande, som icke alltid är till finnandes hos samma person. Ledamöterna i kyrkorådet måste enligt lagens stadgande utmärka sig för gudsfruktan och nit; hos ledamöterna i skolrådet fordras nit för skolväsendet. Vidare tillkommer det kyrkorådet att taga under behandling ärenden, som röra försummelse av den allmänna gudstjänsten, uteblivande från läsförhör, spridande av vilseförande läror m. m. Även om åtskilliga av de uppgifter, som enligt 1862 års förordning tillkomma kyrkorådet, knappast längre ha någon betydelse, så ligger det dock i sakens natur, att det är kyrkorådets uppgift att utgöra ett stöd för alla sådana strävanden, som gå ut på att främja ett religiöst-sedligt liv i kyrklig bemärkelse. Det naturligaste och riktigaste vore ju då, att kyrkorådets ledamöter valdes bland religiöst och kyrkligt intresserade personer liksom att nit och intresse för skolväsendet finge komma till sin fulla rätt vid val av skolrådsledamöter. Det är absurt icke mindre att de kyrkliga livsintressena skola omhänderhavas av kyrkligt indifferent

eller kyrkofientliga personer än att kyrkligt eller religiöst nit skall läggas såsom måttstock på en skolrådsledamots lämplighet för sitt uppdrag, såsom tyvärr allt för ofta sker tack vare väsentligen den olämpliga sammankoppling av kyrko- och skolråden som förekommer.

Med hänsyn såväl till det nyvaknande, som i vår tid mångenstädes ägt rum på det kyrkliga församlingens område, som ock med tanke på skolväsendets storartade utveckling och de många nya problem, som i samband därmed växa fram och ställa ständigt ökade krav på myndigheternas vakenhet och nit, torde såväl kyrko- som skolråd vara bäst betjänade med att en definitiv skilsmässa dem emellan ägde rum.

Det kan verkligen också sättas i fråga, huruvida det kan vara klokt och väl betänkt att längre bibehålla ett lagstadgande, som gör det möjligt för dissenters att — såvitt man skall utgå från lagens andemening och inte inlägga i densamma något annat än vad lagstiftarna från början tänkt sig — få säte och stämma i ett skolråd. Utvecklingen har fjärmat skolan från kyrkan och gjort densamma till en det borgerliga samhällets institution. Vore det då icke också på tiden, att skolan även i primärkommunerna erhöles en självständig styrelse, vars medlemmar valdes uteslutande med hänsyn till sina uppgifter såsom skolans målsmän? Vi tro också att därigenom skulle kunna undvikas en hel del strider och klagomål med anledning av kyrko- och skolrådsval, på vilka åtskilliga exempel skulle kunna anföras, och vilka härflyta från den med utvecklingens krav föga överensstämmande sammanslagningen av kyrko- och skolråden i flertalet kommuner inom riket.

Skall rättelse härutinnan ernås, så måste en definitiv skilsmässa mellan kyrko- och skolråd äga rum. Vi tillåta oss därför föreslå,

att riksdagen för sin del må besluta, att § 21 av Kungl. Maj:ts nådiga förordning om kyrkostämma samt kyrkoråd och skolråd må erhålla följande förändrade lydelse:

§ 21. I varje kyrkoförsamling skall finnas ett kyrkoråd och ett skolråd. Inom samma pastorat eller stad må dock flera församlingar kunna om gemensamt kyrkoråd eller skolråd sig förena. Där kyrkostämma så finner lämpligt

— — — — — o. s. v.

Stockholm den 27 januari 1916.

G. F. Lundgren.

Emil Molin,
Dombäcksmark.